

36 сол пештар, 6-уми октябри соли 1981 яке аз сиёсатмадорони дар ҳамон давра шинохта, ки бо иқдомоти тозааш дар сиёсати давлатдорӣи Миср таваччуhi оламиёнро ба худ ҷалб карда буд, дар мазҳари ом кушта шуд.

Дар он рӯзи тирамоҳӣ, дар пойтахти ин кишвар – шаҳри Коҳира паради харсолаи ҳарбӣ ба муносибати хотима ёфтани ҷанги Арабу Исроил (1973) баргузор гардид. Дар ҷорабинӣ тамоми роҳбарияти олии Миср, аз ҷумла Президенти кишвар Анвар Содот, муовини ӯ Хусни Муборак ва дигарон иштирок доштанд. Онҳо гузашти каторҳои низомӣ ва техникаи ҳарбии Мисрро, ки пурқувваттарин артиш дар Шарқи Наздик доништа мешуд, боифтихору ҳаловат тамошо доштанд. Хангоме, ки аз болои майдон ҳавопаймоҳои киркунандаи тамгаи «Мираж» мегузаштанд, диду диққати ҳама ҷониби онҳо банд шуд. Дар ин лаҳза, дар майдон, рӯ ба рӯи минбаре, ки Анвар Содот қарор дошт, мошини махсуи боркаши ҳарбии интиқоли техникаи вазнин истод. Афсарони муҳофизи Президент гумон карданд, ки он вайрон шудааст. Дар ин лаҳза аз мошин нафаре бо сару либоси лейтенанти ҷузъу томҳои десантӣ фаромад ва норинҷаки дар дасташ бударо ҷониби минбар ҳаво дод. Норинҷак ба ҷои нишонғирифта нарасида, таркид. Сипас лейтенант аз автомат тир кушод. Ин вақт, аз мошин боз ҷанд нафари дигар бо сару либоси десантӣ пойин шуда, ба тирпарронӣ ҳамроҳ шуданд ва ҳамзамон ҷониби минбар норинҷак мепартофтанд. Дар мошин як нафари дигар монда буд, ки ҳадафнок Анвар Содотро нишон ғирифта тирандозӣ мекард. Ӯ қаҳрамони қувваҳои мусаллаҳи кишвар оид ба тирпарронӣ, Хусейн Аббос Алӣ буд. Дар пайи суиқасд Анвар Содот ва 6 нафар ашхоси дар атрофаш қарордошта, кушта шуданд. Хусни Муборак захмдор шуда, зинда монд ва тӯли 30 сол Президенти Миср буд.

Шаш нафар суиқасдчиён аз ҷониби мақомоти амниятии Миср боздошт гардиданд. Расман собит шуд, ки сарвари онҳо, афсаре, ки аввалин шуда ҷониби Анвар Содот норинҷак партофта, тирпаррониро оғоз кард, лейтенанти калони кӯшунҳои артиллерӣ Холид Аҳмад ал-Исламбулӣ буд. Ҳамон замон 24-сола буда, бо ташкилоти динии тундрави «Ал-Ҷиход» алоқамандӣ доштааст. . Холид ал-Исламбулӣ ва панҷ нафар ҳамроҳони ӯ аз тарафи суди Миср ба қатл маҳкум шуданд. Мақомот расман эълон кард, ки тундравон амали террористиро нисбат ба Анвар Содот ба хотири он анҷом додаанд, ки номбурда сиёсати ҷорӣ қардани сохти давлатдорӣи дунявиро дар Миср пеш ғирифта, қадамҳои аввалинро барои барқарор қардани сулҳи кишварҳои арабӣ бо Исроил гузошт. Бисёре аз давлатҳои арабӣ ба ин иқдоми Анвар Содот муқобил баромаданд.

Аммо дар баробари онҳо давлати дигаре дар минтақа бо сохти режими исломӣ тоза зухур карда буд, ки тобу тоқати дидани кишварҳои дунявиро надошту надорад. Ва ин мамлакат Ҷумҳурии Ислामीи Эрон мебошад. Раванди минбаъдаи таҳқиқи қазия ишора

бар он мекард, ки хадамоти махсуси ин кишвар дар катли Анвар Содот он қадар бечурм нестанд, аммо чун аллакай террористони асли ба катл расонида шуда буданд, ниҳодҳои тафтишотии Миср натавонистанд ин далелро то ҳадди исботи комил расонанд.

Дар Эрон бошад, берӯи дастандаркорони куштори як давлат то дараҷае боло гирифт, ки онҳо Холид Аҳмад ал-Исламбулӣ террористро «шаҳиди роҳи ислом» эълон карданд, ба номаш кӯчаҳо дар шаҳрҳои бузурги Эрон, аз ҷумла дар Техрон, гузошанд.

Хадаф аз куштани Содот чӣ буд? Посухро метавон дар роҳнамои идеологҳои инқилоби исломӣ Алии Шариатӣ ва Муртазо Мутаҳарӣ ҷустуҷӯ кард. Маҳз онҳо пешбинӣ карданд, ки ҳадафҳои инқилоби исломӣ дар дурнамо бояд бо ду роҳ тавсеа дода шаванд: аввалан шиагардонии (шиаи исноашарӣ) мусалмонони сунӣ ва пайравони динҳои дигар; дувум ба миён овардани низоми исломии ҷаҳонӣ ё ба таври дигар судури инқилоби исломӣ ба дигар кишварҳои ҷаҳон.

Албатта, вақте роҳбарони мазҳаби ЧИЭ чунин нақшаҳо роӣ қор гирифта буданд, мавҷудияти як давлати дунявӣ (Миср) дар минтақаи зерӣ назарашон, ки гузашта аз ин бо Исроил (Исроиле, ки агар ЧИЭ имконият медошт, дар онӣ воҳид аз он ному нишон дар роӣ замин намегузошт) аллакай сулҳ баста буд, ниятҳои онҳо қорбод меод.

Тавре маълум аст, ҳукумати имрӯзаи Эрон ҳанӯз соли 1979 бо роҳи ғасби ҳокимият роӣ қор омада, то ҳол зерӣ шиорҳои динӣ-мазҳабӣ ғуруҳҳои экстремистӣ террористиро пуштибонӣ ва маблағгузорӣ менамояд. Ин рафтори роҳбарияти олиӣ ҳукумати Эрон боис ғардидааст, ки дар минтақаи Ховари Миёна ва дигар ғушаҳои сайёра ташкилотҳои террористӣ дигар таъсис ёфта, ба амалҳои зишту зиддибаҳарӣ даст бизананд. Қорӣ чунин амали нангини худро қонунӣ қардан, ҳукумати охундҳо, маҳз ҳамин нуқтаро, яъне пуштибони ҳаракатҳои динӣ террористиро дар дебоҷаи қонститусияи худ қой додааст.

Чунин амали ғайриахлоқӣ ҳешро охундҳои эронӣ ҳанӯз солҳои аввали соҳибистиклолии Тоҷикистон, тавассути наҳзатҳои террорист қорӣ мардуми кишвари мо низ таҳмил қарданд. Аз овардани теъдоди қушташудаҳои беғуноҳ ва зиёни ҳанғуфти иқтисодӣ дар Тоҷикистон худдорӣ меқунем. Ин ғуфтаҳо тавассути шохидони аслии қанги шаҳрвандӣ (аз тарафи муҳолифин ва қонибдорони соҳти қонститусионӣ) қорҳо собит ғардиданд. Баъди ба қуррағӣ ошқор шудани ҳиёнатқорию ваҳшониятҳои роҳбарону аъзои қатории созмони террористӣ ХНИ ҳукумати Эрон на ба таври пинҳонӣ, балки ба таври ошқоро

террористони нахзатири зери сояи худ гирифт.

Заҳри неши моро наю шахди амалҳои котилонаи ҳукумати охундири на танҳо кишварҳои ҳамзабону ҳамфарҳангу ҳамтамаддуни он - Тоҷикистону Афғонистон, балки давлатҳои ҳамҷаворе чун Ироқ, Сурия, Лубнон, Фаластин ва ғайра низ ҳеле зиёд ҷашидаанд. Кирдорҳои бади ин сиёсат боис гардидааст, ки вазъи сиёсӣ дар ин минтақа басо муташанниҷ гардида, муносибатҳои байнидавлатӣ сард шаванд.

Ҳукумати ҷумҳурии исломӣ миллиардҳо маблағи аз ҳисоби захираҳои табиӣ ва дигар боигарҳои давлатӣ бадастомадаро барои тарҳрезии анҷом додани амалҳои террористӣ, пуштибонии молиявии террористон сарф мекунаду мардуми бечораю бегуноҳи Эрон, ки бо ин режим ҳеҷ алоқамандие надоранд, дар ғуруснагии бенавоӣ умр ба сар мебаранд.

Имрӯз дар Эрон аз эроният нишоне намондааст. Ҳама кӯчаҳо бо номи террористоне чун Холид Аҳмад ал-Исламбулӣ номгузорӣ шудаанд. Бузургоне чун Хофизу Саъдию Фирдавсӣ ба ғӯшаи фаромӯшӣ рафта истодаанд.

Дар хошияи ҷунин сиёсат, он рӯз дур нест, ки дар Техрон хиёбоне ба номи «Шаҳид Муҳиддин Кабирӣ» пайдо шавад. Зеро ӯ низ террорист аст ва пушти номи ислом он нақшахоро пиёда месозад, ки хоҷагони охундаш дастур медиҳанд.

Эраҷи Меҳрдод